

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/19/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011905
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3125011905.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Miroslavy Šibíkovej v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. E., trvale bytom F. XX, aktuálne bytom G. D. H. XXX, I. J., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v NOO a ÚVTOS Trenčín, na neverejnom zasadnutí dňa 26. februára 2026 prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 10PP/1/2025 zo dňa 26.01.2026 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátorky z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/49/2022 zo dňa 05.02.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/26/2024 zo dňa 22.01.2025 bol A. B. odsúdený pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, na výkon ktorého nastúpil dňa 22.07.2025, a ktorý má predpokladane vykonať dňa 22.07.2026.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 10PP/1/2025 zo dňa 26.01.2026 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol odsúdený A. B. podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienčne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu. Zároveň mu bola podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určená skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky a súčasne bol nad ním nariadený probačný dohľad v trvaní 2 (dva) roky spolu so zákazom kontaktu s poškodenou v akejkoľvek forme podľa § 51 ods. 3 písm. f) Tr. zák., s povinnosťou nepriblížiť sa k poškodenej podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. a s povinnosťou zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože prokurátorka podala proti nemu v zákonnej lehote sťažnosť v neprospech odsúdeného. V písomných dôvodoch sťažnosti prokurátorka uviedla, že u odsúdeného v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. nie je splnená materiálna podmienka podmienčného prepustenia spočívajúca v predpoklade vedenia riadneho života v budúcnosti. Prokurátorka poukázala na trestnú minulosť odsúdeného, ako aj na obsah hodnotenia ústavu, týkajúci sa čiastočne kritického postoja k spáchanej trestnej činnosti. Predmetný skutok síce formálne akceptuje, vinu ale príliš necíti, pretože nemá pocit, že by svojej partnerke nejako ublížil. Okrem aktuálne vykonávaného odsúdenia má podľa odpisu z registra trestov evidovaných ďalších 8 záznamov, opakovane pre majetkovú trestnú činnosť, ďalšie odsúdenia aj pre ohrozenie pod vplyvom návykovej látky (0T/49/2015) a nebezpečné vyhrážanie (1T/59/2021), pričom vo výkone trestu je po prvýkrát a predchádzajúce odsúdenia sú zahladené. Vychádzajúc z obsahu trestného spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/49/2022, tak aj

v trestnej veci sp. zn. 1T/59/2021 bola poškodenou tá istá osoba, a to bývalá družka odsúdeného. Ani jeho opakované odsúdenia na jeho správaní nezaznamenali žiaduci vplyv, nevedli u neho k náprave a polepšeniu v smere vedenia riadneho života a opätovne páchal trestnú činnosť. Možno ustáliť, že odsúdený je osobou, ktorá má sklony k páchaniu trestnej činnosti, čo súd dostatočne nezohľadnil. Recidíva odsúdeného svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život. V prípade odsúdeného by mala do popredia vystúpiť represívna zložka trestu a aby uložený trest vykonal v celom rozsahu. Prokurátorka v tejto súvislosti poukázala na to, že predpokladaný koniec trestu je až 22.07.2026. Vzhľadom na uvedené prokurátorka navrhla, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie zamietla.

K sťažnosti prokurátorky sa písomne vyjadril odsúdený. Uviedol, že si uvedomuje a ľutuje chyby, ktoré v minulosti urobil. Odsúdený si je vedomý, že mal vzniknuté problémy riešiť zákonnou cestou a nie konaním, ktoré ho priviedlo pred súd. Od odsúdenia sa jeho život zásadne zmenil a plne si uvedomil následky svojho konania. Od roku 2021 žije v stabilnom partnerskom vzťahu, s partnerkou sa starajú o jej dve deti, pričom majú aj spoločného syna, v najbližších týždňoch očakávajú narodenie dcéry a odsúdený sa chce postarať o deti. Odsúdený je trvalo zamestnaný, žije riadnym a usporiadaným životom a nechce sa vrátiť k spôsobu života, ktorý viedol k odsúdeniu. Odsúdený zdôraznil, že predchádzajúce odsúdenia sú už dávno zahľadené a ich pripomínanie považuje za neopodstatnené. Počas výkonu trestu odsúdený splnil všetky formálne aj materiálne podmienky podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., kedy dodržiaval poriadok, pracoval, správal sa slušne a snažil sa preukázať, že je pripravený viesť riadny život na slobode. Z uvedených dôvodov odsúdený navrhuje, aby krajský súd sťažnosť prokurátorky ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia i konanie im predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná.

Na základe preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, krajský súd nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhol svoje podmienené prepustenie. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátorka v dôvodoch sťažnosti ani nenamietala existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným

v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátorky, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že správanie odsúdeného, ktorý je po prvýkrát

vo výkone trestu, a to v minimálnom stupni stráženia, je stabilizované a na požadovanej úrovni. Napokon z hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplýva záver, že odsúdený doteraz vykonával trest odňatia slobody v podstate len príkladne, so slušným správaním a vystupovaním, o čom svedčí skutočnosť, že sa na špecifické podmienky adaptoval

bez problémov a bol zaradený do otvoreného oddelenia v Opatovciach. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplynulo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmiennečné prepustenie. Zároveň u odsúdeného nebolo zistené žiadne porušenie interných predpisov či akékoľvek udelenie disciplinárneho trestu. Odsúdený sa zúčastňuje edukatívnych aktivít zameraných na problematiku návykových látok a zdravotvedy, zapája sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti a v rámci údržbárskeho krúžku sa podieľa na rôznych drobných prácach. Pracovne je zaradený

na nestráženom pracovisku s voľným pohybom mimo ústavu, kde vykonáva údržbárske práce vo fakultnej nemocnici v Trenčíne, pracovné povinnosti si plní zodpovedne, nadriadení vyjadrujú spokojnosť s prácou odsúdeného a neboli u neho zaznamenané žiadne negatívne poznatky. Ústav nakoniec odporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestov odňatia slobody

plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Vo vzťahu k sťažnostnej námietke prokurátorky, že odsúdený je len čiastočne kritický k spáchanej trestnej činnosti, krajský súd uvádza, že odsúdený si z hľadiska svojho vyjadrenia pred súdom prvého stupňa dostatočne uvedomuje, čo spáchal, pričom svoje konanie oľutoval a vyjadril odhodlanie viesť do budúcnosti riadny život s tým, že po prepustení má možnosť vrátiť sa naspäť do zamestnania ako obchodný zástupca pre spoločnosť O2 a T-Mobile. Pritom ani ústav na výkon trestu nekonštatoval, že by nevyjadroval ľútosť s tým, že u neho možno badať „len“ prvky ospravedlňovania, keď nad spáchaným trestným činom prejavuje ľútosť, skutok akceptuje, pričom vinu príliš necíti, pretože nemá pocit, že by bývalej partnerke nejako ublížil, avšak na druhej strane s bývalou partnerkou sa nekontaktuje, pred výkonom trestu viedol už riadny život s novou partnerkou, z čoho možno vyvodiť záver, že odsúdený si uvedomil následky svojho protiprávneho konania. Podľa názoru krajského súdu len čiastočne kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti nemôže byť jediným dôvodom pre záver, že by nespĺňal prvú materiálnu podmienku pre podmienené prepustenie.

Z týchto dôvodov sa krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone trestu došlo k preukázanému zlepšeniu. Zo správania odsúdeného pritom nevyplývalo že by sa jednalo o účelové konanie, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmienené prepustenie. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že odsúdený síce má v odpise z registra trestov evidovaných 8 záznamov, avšak v 7 evidovaných prípadoch boli odsúdenému uložené podmienené tresty odňatia slobody, kedy sa vo všetkých skúšobných dobách odsúdený osvedčil, t.j. všetky tieto odsúdenia už má zahladené, ďalej bolo odsúdenému podmienené zastavené trestné stíhanie a uložený peňažný trest, a zároveň v 5 prípadoch ide o viac ako

19-ročné trestné veci (záznamy). Pokiaľ ide o odsúdenia v trestných veciach vedených Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 1T/59/2021 pre prečin nebezpečného vyhrážania a Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 6T/49/2022 pre prečin nebezpečného prenasledovania (aktuálne vykonávaný trest), krajský súd konštatuje, že spáchanie obidvoch trestných činov síce bolo vo vzťahu k totožnej osobe poškodenej (bývalej partnerke odsúdeného), avšak uvedená skutočnosť sama o sebe nepredstavuje prekážku pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keď v trestnej veci sp. zn. 6T/49/2022 bol skutok páchaný v období

od 04/2021 do 08/2021, pričom od uvedeného obdobia odsúdený nebol v žiadnom kontakte s poškodenou a do nástupu aktuálneho výkonu trestu dňa 22.07.2025 viedol na slobode riadny život, zamestnal sa, s aktuálnou partnerkou si založil rodinu a nespáchal žiadny trestný čin. Taktiež je potrebné prihliadnuť k tomu, že na trestnú minulosť odsúdeného nie je možné nazerať len podľa počtu záznamov evidovaných v registri trestov. V tomto smere nemožno opomenúť tú skutočnosť, že na odsúdeného pred spáchaním trestného činu, pre ktorú má byť v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, nebolo pôsobené výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody, odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát.

S ohľadom na uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že okresný súd sa zaoberal skutočnosťami svedčiacimi tak v prospech ako aj v neprospech odsúdeného, na rozdiel od prokurátorky, ktorá poukázala len na negatívne poznatky súvisiace s osobou odsúdeného. Doterajší čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody aj podľa názoru krajského súdu odsúdený využil na to, aby si uvedomil škodlivosť svojho konania, pre ktoré sa „ocitol“

vo výkone trestu odňatia slobody, pričom prejavil aj odhodlanie zmeniť svoj život, ktoré považoval krajský súd za uveriteľné. Okresný súd súčasne zrozumiteľne vysvetlil, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., a na okresným súdom správne preukázané polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života. K dosiahnutiu tohto cieľa má

dopomôcť aj skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ktoré podľa názoru krajského súdu budú efektívne spolupôsobiť v záujme vedenia riadneho života odsúdeným po podmienenom prepustení.

Tieto okresným súdom „určené podmienky“ podmieneného prepustenia sú spôsobilé dovŕšiť nápravu odsúdeného i na slobode, a podľa názoru krajského súdu sú schopné dostatočne eliminovať možnosti opakovania protiprávneho konania odsúdeného pod hrozbou vykonania si zvyšku trestu odňatia slobody.

Keďže s poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.